

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XCII. Sacumdum Corollarium: Non est licitum scienter, extra casum
necessitatis, absolvere pœnitentem, solùm formidolosè attritum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

probabiliter, vel probabilius profanas, & gentiles, dum posset adhibere certò christianas & sacras; & qui adorationi exponeret hostiam probabiliter, vel probabilius non consecratam, dum posset adhibere certò consecratam: ita & ille qui in Sacramentis administrandis adhiberet materiam vel formam probabiliter vel probabilius invalidam, dum posset adhibere certam.

1118 4°. denique quia maximè in ejusmodi locum habet Magistralis Augustini regula, *tene certum, dimitte incertum*. L. 50. Homil. 41. Item *graviter peccat quis in rebus ad salutem animæ pertinentibus, vel eo solo quòd certis incerta proponit*. L. 1. de Baptismo contra Donatist. c. 3.

1119 Dixi *circa necessitatem*: conveniunt quippe Theologi in necessitate, dum adhiberi nequit materia certa, seu aliud requisitum ad valorem, v. g. dum puer moritur, nec adest copia aquæ, nisi rosacæ, tunc Sacramentum administrari posse in materia, seu alio ad valorem requisito, solum probabiliter, dummodo tunc adhibeatur probabilior, quæ adhiberi potest. Cùm enim Sacramenta instituta sint pro salute hominum, non contra, quando simul vitari nequit periculum Sacramenti, periculumque salutis proximi, istud potius vitari debet quàm illud, nec tunc fit irreverentia Sacramento, utpote quòd non temerè, sed prudenter & ex necessitate exponitur periculo.

CAPUT XCII.

Secundum Corollarium: Non est licitum scienter (extra casum necessitatis) absolvere poenitentem, solum formidolosè attritum.

1120 **P**Atet ex dictis capite præcedenti: cùm non solus animarum zelus, nec sola charitas in proximum, sed & religio in Deum postulet, ut quoad fieri potest, in administratione Sacramenti Pœnitentiæ, sicut & aliorum Sacramentorum, certa incertis præferantur, nec proinde Sacramentum administraretur in materia probabiliter, & incerta, dum adhiberi potest certa. In ejusmodi namque rebus ad salutem animæ pertinentibus graviter quis peccat, vel eo solo quòd certis incerta proponit. De quo ne dubium superesset, Ecclesia damnavit propositionem, quæ dicit, *non esse illicitum, in Sacramentis conferendis, sequi opinionem probabilem de valore illius, relicta incertiore, &c.* damnandoque declaravit practicè probabile non esse, quòd liceat adhibere materiam Sacramenti solum probabilem, seu probabiliter sufficientem ad valorem Sacramenti, ubi materia certa suppetit.

1121 Cùm igitur contritio vel attritio sit materia, vel quasi materia Sacramenti Pœnitentiæ; illud administrare contrito, vel attrito, contritione vel attritione solum probabiliter sufficiente, est illud administrare in materia vel quasi materia incerta, solumque probabiliter, dum adhiberi potest certa. Quod cùm (se-

cundum Ecclesiæ doctrinam) non liceat, nec practicè probabile sit quòd liceat, secundum eandem Ecclesiæ doctrinam practicè probabile non est, quòd liceat scienter administrare Sacramentum Pœnitentiæ solum attrito attritione formidolosà: utpote cujus sufficientia non est certa, ne moraliter quidem, sed ambigua & probabilis dumtaxat. Si enim S. Thomas quodlib. 9. a. 15. jure ambiguum pronuntiavit opinionem, de licita beneficiorum polygamia, ex eo quòd circa illam invenirentur Theologi Theologis, & Jurista Juristis contraria sentire (*Veritas, inquit, ambigua est... in hac questione. Cùm enim hæc questio ad Theologos pertineat, in quantum dependet ex jure divino, vel ex jure naturali; & ad Juristas, in quantum dependet ex jure positivo: invenimur in ea Theologi Theologis, & Jurista Juristis contraria sentire*) jure majori ambigua pronuntiatur opinio de sufficientia attritionis purè formidolosæ, non solum ex eodem, seu simili fundamento (ex eo scilicet quòd in ea inveniantur Theologi Theologis, Episcopi Episcopis, Academia Academiis, Scholæ Scholis contraria sentire, nec ulla sit questio tam solemniter in Scholis controversa, quàm ista, ut totus Orbis Catholicus novit) sed & quia tota omnino Antiquitas opinioni illi contradicit, uti videbitur to. 3. lib. 5. ubi hæc de re plura.

CAPUT XCIII.

Corollarium tertium: Extra casum necessitatis non est licitum Confessario poenitentem absolute secundum opinionem incertam & probabilem dumtaxat de sua jurisdictione; nec poenitentem licitum est tali Confessario peccata sua confiteri. Nisi ipsi foveat error communis, cuiusque coloratus proveniens à legitimo Superiore.

1122 **P**Robatur, quia non est licitum in Sacramenti conferendis & suscipiendis sequi opinionem probabilem de ejus valore, relicta tutiore. Ergo non est licitum in collatione vel susceptione Sacramenti Pœnitentiæ sequi opinionem probabilem de jurisdictione Ministri, relicta tutiore. Quippe sequi opinionem probabilem de Ministri jurisdictione, est sequi opinionem probabilem de Sacramenti valore. Cùm jurisdictione requisita sit ad valorem Sacramenti, uti constat ex Tridentino sess. 14. c. 7. definiente, *nullius momenti esse absolutio-nem, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam, aut subdelegatam non habet jurisdictionem*. Si ergo jurisdictione solum sit probabilis & incerta, valor Sacramenti solum erit probabilis & incertus. Ergo Sacramentum manifesto exponitur periculo nullitatis, & poenitens manifestè exponitur periculo amittendæ salutis, seu peccatorum suorum remissionis. Quod enim plures aiunt, in casu probabilis opinionis, si fortè à parte rei falsa sit, suppleri ab Ecclesia jurisdictionem: vel non est verum, vel saltem non est certum, sed